

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Presbytero. 125.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

suorum, ac maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior: ob eã causam ipse quoque, ut ad vos scriberem, adductus sum. Quid enim hoc loco per curæ vocabulum significari existimatis? An ciborum subministratorem: Equidem enim ipsi animæ curam intelligendam censeo. Quòd si refragemini, sic quoque id quod dixi magis confirmabitur. Nam si de corpore res ita se habet, eumque qui necessariam alimoniam proximo minimè porrigit, Gentilibus crudeliorem esse pronunciauit, qui quod maius ac magis necessarium est, hoc est animæ curam, aspernat, quo tandem loco ponetur. Quamobrem consilio meo parete, atque è furore vestro emergite.

Theodosio Presbytero. 125.

Episcopatus quidem & nomen, & res ipsa, cum diuinum quiddam sit, atque omni alio munere ac dignitate præstantius, paucis quibusdam conuenit, hoc est iis, qui paternam curam, non autem tyrannicam vitæ licentiam, hanc dignitatem esse existimant. Quoniam autem nonnulli eam in imperium, vel potius, si liberè loquendum est, in tyrannidem commutarunt, illud scito, cum conspicuum istud imperiũ maximæque contentione ac dimicatione expetitur, acrem nunc, si aliàs vnquam, sui amorem hominũ pectoribus iniiciat, seque faciliè amantibus fruendum præbeat, apud cordatos omnes viros parui haberi. Siquidem illud pœnam potius pendentium, quam honorem accipientium, esse arbitrantur. Ut plurimum enim aliis præsent, aliis feruunt: aliis imperant, aliis ministrant: alios malè mulctant, aliis commo- dāt: aliis insultant, aliis succubunt: alios metuunt, aliis odio atque acerbitati sunt. Quocirca ne mirum tibi videatur, quòd Hierax Presbyter, vir mente præditus, hoc munus, tanquam grauem quendam ac difficilem morbum defugerit.

οικείων οὐ παρονοεῖ, τὴν πίστιν ἠρνήσασθαι, καὶ ἐπι-ἀπίστου χειρῶν. Ἄξιον τοῦτο καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ γράψαι ὑμῖν παροήθησεν. τί γὰρ ἡγείσθαι τὴν παρονοίαν ἐπιταῦθα δηλοῦν, ἀρα τὴν τῆς προφῶν χρησίαν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγούμην τὴν τῆς ψυχῆς ὀπιμέλειαν. εἰ δ' ἀντεῖποιτε, καὶ ἕτως, ὃ ἔφη, κωρωθήσεται μᾶλλον. εἰ γὰρ περὶ σώματος τοῦτ' ἔχει, φησὶ, καὶ τὸν μὴ ὀφείοντα τὴν ἀναγκασίαν προφῶν ἑλλήνων ἔφασκεν εἶναι ὠμότερον, ὃ τὸ μείζον καὶ ἀναγκασιότερον. Φημι, δὴ τὴν τῆς ψυχῆς ὀπιμέλειαν πορορῶν, ποῦ κείσεται. κοῦσθαι δὲ τὴν καὶ ἀνεύχαστε ἐκ τῆς μανίας.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. ρκε.

Τὸ μὲν τῆς ὀπισκοπῆς καὶ ὄνομα καὶ ἄραγμα θεῖον ὄν, καὶ χρῆσθον πάσης πολιτείας τε καὶ ἀξίας, ὁλέοις δὲ ποσὶ ἀρεσῶν. τοῖς πατρικῆν κληρονομίαν, ἀλλ' ἔπειρα νικῆν αὐτονομίαν εἶναι αὐτὸ οἰομῶσι. ἐπεὶ δὲ εἰς ἀρχὴν, μᾶλλον δὲ, εἰ καὶ μετὰ παρρησίας εἰσπεῖν, εἰς τυραννίδα αὐτὸ μετερῶν ἡμῶν πνεῦμα, ὅτι τῆς ἀειβλέπου καὶ ἀειμαχίτης ἀρχῆς, νῦν ἵσχυρῶς ποτε σφοδρὸν ἐαυτῆς ἔρωτα τοῖς ἀνθρώποις ἐμβαλοῦσης, καὶ ραδίως ἐαυτῶν τοῖς ἔρωσι παρεχούσης, μικρὸς αὐτοῖς ἀπασσι τοῖς εὐφροῦσι λόγος. τιμωρίας γὰρ διδόντων, ἔπειρα λαμβανόντων ταῦτα εἶναι ἠγούσασθαι, ὡς τὰ πολλὰ γὰρ τῆς μὲν ἀρχῆς τοῖς δὲ δουλεύουσιν, τοῖς μὲν ὀπιτάξασσι, τοῖς δὲ ὑπηρετῶσι, καὶ τοῖς μὲν χακῶς ποιῶσι, τοῖς δὲ χαλῶνται. τοῖς μὲν ὀπικένται, τοῖς δὲ ὑποπεπλάσασσι, καὶ φοβούνται μὲν ἐκείνης, μισούνται δὲ ἑρῶς τῶν, μὴ θαίμαζε τοιγαρῶν, εἰ καὶ ἱεραξὸς πρεσβύτερος νοῦν ἔχων, ἐφυγε τὸ ἀράγμα, καθὰ τῆς ὁσμῆς ἀργαλεῶστων.

Τιμο-